

L.

Forslag til Lov

angaaende

Beregning af Pension for det kongelige Skuespil- og Balletpersonale.

(Fremfat i Folketinget den 20de Oktober 1890 af Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet Scavenius.)

Naar nogen af det kongelig ansatte Skuespil- eller Balletpersonale afgaar med Pension, maa hans eller hendes Indtægt i Fæu tages i Beregning til Pensionens Bestemmelse efter Lov af 5te Januar 1851 § 3, jfr. § 4, med Gennemsnittet af Fæuens Beløb i den for vedkommende gunstigste Række af 5 paa hinanden følgende Teateraar efter den paagældendes kongelige Udnævnelse, i Stedet for efter Gennemsnittet af hans eller hendes Fæuindtægt i de sidste fem Aar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den saakaldte Fæu eller Spillepræmie udgør en væsentlig Del af det sceniske Personales Indtægt. Da Størrelsen af denne Indtægt for hver især beror paa vedkommendes hyppigere eller mindre hyppige Optræden, følger heraf, at Skuespillere og andre sceniske Kunstnere, naar de i en mere fremrykket Alder have tabt den Udholdenhed og Legemskraft, som behøves for at udføre den Mængde Roller, der vilde udfordres til, at de kunde nyde en saa stor Indtægt af Fæu som i deres tidligere Aar, ville gaa tilbage i aarlig Indtægt, hvoraf det atter er en Følge, at Størrelsen af den Pension, der tilfalder den paagældende ved en eventuel Afkedigelse, vil blive formindstet ved Fæuindtægten's Aftagen.

Den aandelige og legemlige Anstrængelse, der er forbunden med al scenisk Virksomhed, og den derved fremkaldte Nervøsitet, vil allerede virke uheldig paa Kunstnerens Sundhedstilstand. Hvis nu tilmed hans

Sind trykkes ved Tanken om, at for hvert Aar, han bliver længere i Tjenesten, bliver hans Pension mindre, er det rimeligt, at han vil føle sig uskikket til offentlig Fremtræden og derfor søge sin Afsted paa et Tidspunkt, hvor han under gunstigere Fremtidsudsigter endnu vilde kunne vedblive at udføre en større Del af sine betydeligere Roller. Da et saadant Resultat er til Skade saavel for Teatret, baade i kunstnerisk og i økonomisk Henseende, som for Statskassen, der derved udsættes for, tidligere end det ellers vilde ske, at behyrdes med Pensioner til vedkommende, har Ministeriet anset det for ønskeligt, at der søgtes raadet Bod paa den paapegede Mislighed derved, at ved Pensionens Fastsættelse Fæuindtægten tages i Beregning med Gennemsnittet af Beløbet i en tidligere og for vedkommende gunstigere Periode end den, som Pensionsloven af 5te Januar 1851 foreskriver af de sidste 5 Aar.